

หัวข้อสารนิพนธ์	ผูกาสุโพน : การศึกษาวิเคราะห์สังคม ประเพณี ความเชื่อของชาวเขมร
ชื่อนักศึกษา	พระมหาศักดิ์ เพชรประโคน
สาขาวิชา	เขมรศึกษา
ภาควิชา	ภาษาตะวันออก
ปีการศึกษา	๒๕๔๐

บทคัดย่อ

งานสารนิพนธ์นี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาวิเคราะห์สภาพสังคม ประเพณี ความเชื่อของชาวเขมรในสมัย พ.ศ. ๒๔๗๖ ซึ่งสะท้อนออกมาผ่านนวนิยายเขมรเรื่องผูกาสุโพนนี้

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า สังคมชาวเขมรในสมัยประมาณ พ.ศ. ๒๔๗๖ เป็นสังคมชาวชนบท การประกอบอาชีพของคนส่วนมากเกี่ยวเนื่องด้วยทรัพยากรธรรมชาติ เช่น การทำนา การหาของป่า การค้าขายข้าวและสิ่งจำเป็นแก่การดำรงชีวิตประจำวัน ความเป็นอยู่ของหญิงด้อยกว่าชาย หญิงสาวต้องอยู่ในโอวาทของพ่อแม่ รักนวลสงวนตัวตามขนบธรรมเนียมเขมรโบราณ คนส่วนมากจะไม่มีโอกาสได้รับการศึกษาตามแบบสมัยใหม่ คนที่ฐานะดีเท่านั้นจึงจะส่งเสริมลูกชายให้เล่าเรียนเพื่อรับราชการ เป็นเกียรติแก่วงศ์ตระกูล ผู้หญิงสูงอายุนิยมกินหมากพลูและเข้าวัดรักษาอุโบสถศีล คนส่วนมากนิยมยกย่องคนดีมีคุณธรรมมีความรู้ความสามารถ แต่กำลังมีแนวโน้มว่าจะเปลี่ยนแปลงไปในทางวัตถุนิยม โดยเริ่มยกย่องคนมีฐานะทางการเงิน ประเพณีการแต่งงาน เป็นหน้าที่ของพ่อแม่จะจัดการให้ลูกตามที่เห็นสมควร โดยเฉพาะหญิงสาวไม่มีสิทธิแสดงความคิดเห็นเรื่องคู่ครอง การจัดงานศพนิยมตั้งรูปภาพคนตายไว้หน้าโลงศพ มีการปักธงจระเข้ มีการบรรเลงเพลงโคกเศรำที่เรียกว่าทามมิงเป็นเอกลักษณ์ การตั้งศพบำเพ็ญกุศลไม่มีกำหนดกี่วันแน่นอน ขึ้นอยู่กับความพอใจของเจ้าภาพ ปรัชญาความเชื่อมีลักษณะผสมผสานกันระหว่างความเชื่อตามหลักพุทธศาสนา เช่น หลักกรรมบ้าง ความเชื่อท้องถิ่น เช่น เชื่อผี เชื่อวิญญาณบรรพบุรุษบ้าง ความเชื่อแบบพราหมณ์ เช่น การเชื่อต่อเทพเจ้า พระอินทร์ พระพรหมบ้าง ถึงแม้ว่าจะถือพุทธศาสนาเป็นหลักแต่ก็มีพิธีกรรมแบบท้องถิ่นและพราหมณ์เข้ามาเป็นส่วนประกอบอยู่ด้วยเสมอ